

Loven af 1856, udkom, har det været saaledes, at der har været vidt forskellige Regler for Valg til de fri Fattigkassers Bestyrelse og Valg til de kommunale Raad. Det skulde iøvrigt glæde mig, om det ærede Medlem langt tidligere var kommen ind paa den Betragtning, at det var naturligt, at der ved de kommunale Valg gjaldt de samme Regler som ved Valg til de fri Fattigkassers Bestyrelse, saa havde vi jo for længe siden løst Spørgsmaalet om at indføre almindelig Valgret til de kommunale Valg.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) havde foruden en Indvending mod § 3, som jeg allerede har omtalt, tillige en mindre Indvending mod Forslagets § 5, idet han mente, det vilde være heldigt, for at denne kunde føres ret ud i Livet, at der var knyttet en Bestemmelse dertil om, at Kommunalbestyrelsen ligefrem var repræsenteret i Hjælpekassernes Bestyrelse. Jeg har selv under Forslagets Udarbejdelse været klar over, at det vilde være heldigt, at der blev tilvejebragt en saadan Samvirken, men jeg har ment, at det ikke vilde være rigtigt at give nogen udtrykkelig Bestemmelse i saa Henseende, idet jeg tror, at den Bestemmelse, som er vedføjet Forslagets § 6 om Bistand, vil være tilstrækkelig til, at man hvert enkelt Sted vil indrette sig i saa Henseende, som det maatte være naturligt og bekvemt. Ogsaa overfor mig har der lydt Røster om, at det vilde være heldigt, at f. Eks. Formanden for en Kommunalbestyrelses Fattigudvalg tillige var lovlig Medlem, uden Valg, af Hjælpekassernes Bestyrelse. Men heller ikke noget saadant har jeg anset det for rigtigt udtrykkeligt at fastsætte i Loven. Jeg tror, at det gode Samarbejde, som der alt adskillige Steder i Landet, vel de fleste Steder, er blevet mellem de forskellige Institutioner og Kasser og velgørende Foreninger, ogsaa vil fortsættes, naar denne Lov træder ud i Livet, og at man netop i den Rummelighed, som sidste Punktum i § 6 har, vil have naaet den bedste Ordning til at opnaa den Samvirken, som jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, er i høj Grad ønskelig.

Det ærede Medlem (Sonne) talte noget om § 7 og om, hvem der skulde vælge den første Bestyrelse — jeg hørte ikke ganske hans Mening i saa Henseende, om den gik ud paa, at der et enkelt Sted skulde være ganske specielle Forhold, hvad jeg ikke tror, eller om Udtalelsen maaske

var foranlediget ved, at det ærede Medlem mente, at man skulde i hele Skatteaaret have svaret direkte Skat til Kommunen. Det forlanges ikke i § 7, det er som almindelig Regel tilstrækkeligt, naar der er svaret direkte Skat til Kommunen.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) mente ikke, det er heldigt, at der er foreslaaet „mindst 5 Bestyrelsesmedlemmer“. Gennemgaaende har det dog været et Ønske i de fri Fattigkasser, at der blev en noget større Bestyrelse, og jeg tror ogsaa, at det de allerfleste Steder vil vise sig heldigt. I øvrigt skal jeg ikke have noget imod, hvis man skulde enes om at sætte f. Eks. mindst 3 Medlemmer. Naar her er sat 5, er det, fordi jeg har ment, at det vilde være et Tal, som sikkert vilde passe de allerfleste Steder.

Det ærede Medlem udtalte, at der ingen Bestemmelse er angaaende Kassernes Administrationsudgifter. Det er jo imidlertid Meningen, at hele den Virksomhed, her skal udfoldes gennem Hjælpekasserne, skal være ulønnet fra Bestyrelsens og Medhjælpens Side, og skulde der under Ledelsen af Kassen være en eller anden mindre Udgift, som Bestyrelsen skulde finde det naturligt at afholde, vil den kunne indføres paa Regnskabet, saaledes som det finder Sted under lignende Forhold andetsteds. Men ligefrem at fastslaa, at der kan bruges af Hjælpekassens Midler til Administration og maaske ogsaa i hvilket Forhold der kan bruges, saaledes som det har været nævnt fra anden Side, vil jeg anse for højst urimeligt.

Det ærede Medlem talte dernæst om Statstilskuddets Størrelse og mente, at man burde have videregaaende Regler. Jeg har imidlertid ment, at den Udvidelse, her er givet i § 14, vilde være rimelig i de 5 Aar, for hvilke Bestemmelsen nu fastslaaes, og jeg har ikke ved at stille større Krav villet bevirke, at Lovforslaget maaske gik mindre let igennem, end man kan forvente med det Forslag, her foreligger. Det har ogsaa glædet mig at se, at Bestyrelsen for de fri Fattigkasser i saa Henseende har sluttet sig til min Betragtning, idet de ikke have ment paa nærværende Tidspunkt at maatte stille Krav om nogen Forandring paa § 14. Det vil da vise sig, efterhaanden som hele denne Gerning nærmere udvikler sig, i hvilken Grad det vil være rimeligt, at Staten ogsaa gaar til at yde et noget større Tilskud, end her er forudsat. Loven skal jo, som nævnt, allerede revideres om 5 Aar, og man vil da have de 5 Aars Virksomhed at se tilbage paa, og